2020 Nr. 5

RO • EN • DE • HU

MORBESTE

/ Theater-as-Resistance

TEATRUL CA REZISTENȚĂ

2020 Rezistență ACUM

Când spui Teatrul ca rezistență nu e vorba doar despre perioada de dinainte de 1989. Teatrul ca rezistență față de comunism, dar și față de capitalismul lacom, indiferent și distrugător. Și, nu în ultimul rând, teatrul ca rezistență în vremuri de pandemie. Teatrul ca rezistență e (și) despre azi.

2020 Tragica și zbuciumata istorie a teatrului independent din România

Un teatru cu măști ritualice, ceremoniale, măști caschete sau obrăzare care acopereau parțial fețele actanților în spectacol. Așadar, teatrul independent românesc a început cu măști & ar putea sfârși la fel.

2020 Scrisoare

Stimată cititoare, stimate cititorule, indiferent că sunteți Prim-Ministru, Ministru al Culturii sau Ministru al Finanțelor, Primar, Prefect, Director de multinațională sau Director de bancă, patron sau simplu om, acum este momentul să vă protejați artiștii, arta lor & viitorul nostru al tuturor.

2020
Rezistență ACUM

Când spui Teatrul ca rezistență nu e vorba doar despre perioada de dinainte de 1989. Sunt multe motive să opui rezistență – prin teatru, în speță – în orice fel de regim. Teatrul ca rezistență față de comunism, dar și față de capitalismul lacom, indiferent și distrugător. Teatrul ca rezistență față de orice regim care împiedică sau restricționează gândirea liberă. Teatrul ca rezistență față de totalitarisme, fie ele de stânga, de dreapta sau indiferent de "haina" ideologică pe care o poartă. Și, nu în ultimul rând, teatru ca rezistență în vremuri de pandemie. S-a discutat mult în anii 90 despre înlocuirea cenzurii politice cu cenzura economică. Discuția s-a stins, dar efectele au rămas. Astăzi, odată cu instalarea pandemiei globale și cu închiderea sălilor de spectacole, efectele se arată și mai evidente, zeci de mici teatre independente apărute în ultimii 20 de ani fiind condamnate să dispară în indiferența generală a autorităților. Opinia publică e liberă să ia atitudine și o face. Angajații acestor teatre și spectatorii lor sunt liberi să facă apel public la cei care iau decizii, să facă presiune, lobby, scrisori deschise, etc. Și ei chiar le fac. Dar indiferența, tăcerea, amânarea, sunt cea mai bună strategie a unui guvern de a distrage atenția de la nepăsarea sa față de cultura poporului pe care îl conduce. De ce să te încurci cu Securitatea, să încerci să ții artiștii și oamenii de cultură sub supraveghere, să-i împiedici să-și spună părerile critice, când cel mai simplu e să-i lași să spună ce vor, bazându-te doar pe indiferența generală în care vor cădea cuvintele lor? Deși cercetarea de arhive Teatrul ca rezistență continuă, ne-a fost imposibil ca în acest număr al fanzinului, pregătit în mijlocul crizei artiștilor independenți din România, să ne uităm doar înspre trecut, indiferenți la ce se întâmplă în jur. Ne costă foarte puțin să fim atenți, iar economic vorbind ne costă foarte puțin să construim o rețea de suport pentru sectorul cultural independent, care a crescut în ultimele decenii ca într-o junglă – fără să existe legi care să-i prevadă drepturile, deși obligațiile sunt destul de clare: contracte legale, plata impozitelor, a chiriilor, confruntarea permanentă cu o birocrație care încă nu înțelege termenul de "*freelancer*". Există multe beneficii ale acestui sector care nu ar fi apărut dacă nu ar fi fost o mare nevoie de el – măcar atât să înțeleagă adepții capitalismului românesc, anume că mecanismul cerere-ofertă funcționează și în acest caz. Surplusul de absolvenți ai școlilor de teatru este în bună parte absorbit de producătorii independenți de teatru. Prin colaborarea dintre acești noi antreprenori culturali și vechile structuri care dețin resursele și sunt subvenționate din inerție se diseminează bunele practici, noile mecanisme de funcționare din lumea contemporană, inclusiv alfabetizarea digitală de care e atâta nevoie în lumea de azi. Relațiile de muncă se updatează, dotările tehnice la fel, și astfel are loc un *upgrade* necesar care altfel întârzie acolo unde subvenția creează comoditate, blazare și stagnare. Artistic vorbind, teatrele independente sunt pepiniera de idei și energii noi, de care beneficiază și teatrele de stat, iar educațional ele sunt gura de oxigen de care este absolută nevoie, dezvoltând programe complementare celor din școli, și ele rămase în urma vremurilor. Școli relocate online în vremea din urmă cu efecte dezastruoase. Ce fel de cetățeni vrem să creștem pentru viitorul globalizat, incert și neliniștitor care se întrevede? Nu cumva ar ajuta să fie unii care gândesc independent, se adaptează rapid, sunt ingenioși și creativi, nu doar eficienți? Teatrul ca rezistență e (și) despre azi. Rezistență acum.

Cristina Modreanu

Conform DEXONLINE

Rezistență - *substantiv feminin*

1. (D. obiecte, substanțe etc.) Nemodificare sub influența unor factori externi Si: durabilitate (1), persistență, viabilitate (îvr) rezistare (1). 2 (D. persoane) împotrivire (la cineva sau la ceva). 3 (D. ființe; udp „la”) Suportare a oboselii, foamei, durerii etc. Si: rezistare (3). 4 (D. organisme vii) Supraviețuire în condiții nefavorabile Si: rezistare (4). 5 (D. idei, afirmații etc.) Susținere prin temeinicie Si: rezistare (5). 6 Proprietate a unui corp de a suporta, fără modificări în masa lui, acțiunea altui corp sau a unei forțe străine. 7 (Îs) ~ța materialelor Ramură a mecanicii care se ocupă cu studiul comportării corpurilor deformabile, când se exercită asupra lor forțe din afară, și cu studiul dimensiunilor pe care acestea trebuie să le aibă ca să nu-și modifice forma. 8 (Rar) Forță. 9 Forța de opunere a unui mediu la realizarea unei acțiuni. 10 Forță pe care un conductor electric o opune trecerii curentului și care depinde de materialul din care este făcut conductorul, de grosimea și lungimea lui. 11 (Teh) Rezistor. 12 (Mil) Respingere a atacurilor inamicului și menținere pe pozițiile proprii. 13 Mișcare populară antifascistă de eliberare, desfășurată în timpul celui de-al doilea război mondial în țările ocupate de fasciști.

EN Resistance NOW

Now everyone can protest, write open letters, put pressure and so on, without fearing the Securitate. The politicians now have other weapons – silence and postponing answers.

DE Widerstand JETZT

Jetzt kann jeder protestieren, offene Briefe schreiben, Druck ausüben usw., ohne Angst vor der Securitate zu haben. Aber nun benutzen die Politiker andere Waffen, indem sie schweigsam bleiben und Antworten verschieben.

HU Ellenállás MOST

Bőven kerül ok arra, hogy a színház ellenállásként fogalmazza meg magát, nem csak a ’89 előtti időszakban, de bármilyen más politikai rendszerben. A láthatatlanul gyökeret verő gazdasági cenzúra, az országvezetés érdektelensége a független kulturális szféra iránt most, a világjárvány idején hatványozottan érezteti hatását a függetlenek életében. Pedig létjogosultságuk megkérdőjelezhetetlen az önállóan gondolkodó, kreatívan és könnyen alkalmazkodó új generációk kinevelésében.

2020

TRAGICA & ZBUCIUMATA ISTORIE A TEATRULUI INDEPENDENT ROMÂNESC

de Ovidiu Mihăiță

Prolog

Chiar dacă de neimaginat, teatrul românesc s-a născut independent, particular sau liber, cum vă place. Un teatru cu măști ritualice, ceremoniale, măști caschete sau obrăzare care acopereau parțial fețele actanților în spectacol. Așadar, teatrul independent românesc a început cu măști & ar putea sfârși la fel. Repet, a început cu măști & ar putea sfârși la fel. Da, vorbim despre precreștinism, despre „Drăgaică", „Caloian" sau „Paparude", mituri, rituri, jocuri cu măști, dansuri, realități ale teatrului rural, popular cu caracter naiv dar magic de secol XVI, atunci când nu erau bilete, culise, emoții, vedete, starlete, cortine, plasatoare sau directori. Teatrul era jucat dezinteresat, nu era viciat de nimic, iar actorii ce îl practicau nici nu știau că sunt actori, atunci prima doar mitul.

PĂRINTELE SPIRITUAL...

...al teatrului particular românesc este, ne spune Ion Sava în „*Teatralitatea Teatrului*", Taica Agop. Era director, actor, manager, costumier, scenograf & tot ce era nevoie, exact ca acum când actorii ce compun trupele de teatru independent fac de toate, de la dat cu mopul, la pus lumini, rupt bilete, cărat, împins, mutat, nici o muncă a teatrului nefiindu-le străină. La începutul secolului XVII, Taica Agop o avea în trupă pe nevasta lui & un amorez angajat seral. Mica trupă juca în București cu aceeași plăcere cu care juca în orice colț al țării unde își găsea un public, piese de Molière sau Shakespeare fără să aibă vreun text scris. Cunoștea subiectul piesei & prin „prefacere" transforma „Romeo & Julieta" sau „Bolnavul închipuit" în intrigă simplă, limitată la un cuplu & un amant reprezentată în doar trei actori. Când intriga ajungea la punctul culminant Taica Agop apărea cu o beșică de porc umplută cu grăunțe & își pleznea partenerii peste cap & față în râsul general ai audienței. Anecdotic dar real, Taica Agop se pierde în negura luminilor rampelor & rămâne o legendă uitată astăzi.

PRIMELE TEATRE INDEPENDENTE ROMÂNEȘTI

La Timişoara, în 1761, apare o primă sală de care uzau trupele aflate în tranzit însă teatru se juca & într-un restaurant. În Bucureşti, primul teatru apare în 1783, o sală „foarte drăguță" despre care nimeni nu mai ştie nimic. Cel de-al doilea teatru bucureştean (considerat ca fiind primul) s-a numit „Teatrul de la Cişmeaua Roşie". Acesta a fost construit pe Calea Victoriei din ordinul domniței Ralu. Teatrul cu 14 rânduri, era o construcție din chirpici, căptușit cu postav roşu & iluminat cu lumânări de seu. În anul 1833 birtaşul Momulo înființează în Bucureşti „Teatrul Momulo" construit din paiantă, în fundul unei curți. Teatrul a funcționat 30 de ani. În 1844 Costache Caragiale înființează „Teatrul de Diletanți" unde scrie & înscenează comedia *O repetiție moldovenească* în care vorbeşte despre problemele teatrelor particulare, lipsa spațiilor de repetiții, frig & umilințele îndurate, lipsa banilor, lipsa scenelor etc. După 175 de ani, acum, în 2020, istoria se repetă întocmai. Din 1852 devine însă primul director concesionar al Teatrului Național Bucureşti. Parcursuri asemănătoare găsim & în teatrul românesc postdecembrist când actori sau regizori formați & crescuți în teatrul independent ajung directori de teatre naționale sau de stat. (Gianina Cărbunariu la Teatrul Tineretului Piatra Neamț.)

Începînd cu anul 1851 Matei Millo îşi începe turneele în Transilvania & Bucovina & înființează o trupă de actori asociați în 1877. În 1862 Mihail Pascaly înființează în Bucureşti trupa numită „Şcoala Dramatică" care juca la sala Bossel & la Circul Suhr. Printre alții, jucau Matei Millo & Fanny Tardini. Lor le şoptea din cuşca sufleorului replicile uitate nimeni altul decât poetul Mihai Eminescu, care era angajat în anul 1868 pe postul de sufleor. Aşadar, însuși "neperechele" a fost angajat al teatrului independent românesc.

La „Teatrul Bossel", la 10 februarie 1867, are loc premiera piesei *Răzvan și Vidra* de B.P. Haşdeu, cu Mihail şi Matilda Pascaly în rolurile principale. În 1877, pe locul Palatului Poştelor apare Teatrul Alcazar. La 1 Ianuarie 1909 Alexandru Davila înființează „Compania dramatică Davila", primul teatru susținut financiar de stat avînd printre societari mari actori de mai târziu: Tony Bulandra, Lucia Sturdza Bulandra, Mărioara Voiculescu, Ion Manolescu, Gheorghe Storin. În 1913 propune un proiect de modificare a Legii Teatrelor dar exact cum se întîmplă & acum, nu reuşeşte. În 1912 deja celebra Mărioara Voiculescu inaugurează Compania Mărioara Voiculescu care va scrie istorie. În 1914 cuplul Lucia Sturza Bulandra & Tony Bulandra pun bazele unei companii teatrale numită Teatrul Regina Maria care mai târziu se transformă în Teatrul Municipal Bucureşti, a cărei directoare va rămâne Madama Bulandra pâna la moarte, astăzi notoriul Teatru Bulandra.

TEATRUL INDEPENDENT INTERBELIC

În 1926 Sică Alexandrescu înființează Teatrul Nostru la București, în 1927 preia conducerea Teatrului Mic, în 1928 Teatrul Alhambra, în 1936 înființează Teatrul Comedia, preia Teatrul Vesel în care juca Birlic & Teatrul Liber, le asociază corporatist pe toate în 1936 într-o „Societate Cooperativă de Întreprinderi Teatrale și Artistice" & după cum se poate observa speră să rupă cât mai multe bilete. În 1929, are loc inaugurarea Teatrului „Maria Ventura". Protagonista teatrului ce-i purta numele a studiat arta actorului la Conservatorul din Paris & jucat împreună cu divina Sarah Bernhardt. Din 1919 face parte din ansamblul Comediei Franceze, a cărei societară devine, dar rupe & scena independentă bucureșteană.

În timpul spectacolului *Poftă bună la Tănase*, izbucnește un incendiu și sala teatrului „Eforie" este arsă complet. Se întâmpla în 1937. În stagiunea 1940-41, Tudor Mușatescu chiar înființează, Teatrul Tudor Mușatescu iar Dina Cocea înființează Teatrul Nostru alături de Fory Etterle.

Apar trupe & teatre formate în diferite perioade: Teatrul Sărindar, deschis de Maria Filotti în 1939, Modern o sală avariată de bombardament și pe care regizorul Ion Aurel Maican, îndatorându-se, o transformă în teatru, Alhambra' al cărui director, Vlădoianu, se sinucide în apartamentul său, din cauza falimentului companiei, „Fantazio", Teatrul Sărindar' al Mariei Filotti, Teatrul Savoy , „Rio", Teatrul Atlantic, Teatrul Colorado și celebra „Grădină Cărăbuș", a lui Constantin Tănase, care avea cea mai mare scenă din București. De asemenea Bucureștiul duduia, în frunte cu „Oteteleșanu" de grădini de vară unde se jucau comedii & reviste cu duiumul.

TEATRUL INDEPENDENT DUPĂ WWII

Imediat după ce porumbeii albi au zburat pe cerul bucureştilor, diva Mărioara Voiculescu plănuieşte să joace Oedip Rege pe ruinele Teatrului Național distrus de bombardamentele germane din 1944, dar visul nu i se împlineşte. După cel de-al Doilea Război Mondial publicul, proaspăt scăpat de teroarea războiului, şi-ar cam vărsa amarul în aplauze, aşa că din 1945 pînă în 1948 apar foarte multe companii private dar odată cu naționalizarea vor ieşi din scenă brusc. Unii dintre artiştii teatrului se refugiază către teatrele de stat începînd cu 1946. În anul următor I.A. Maican preia conducerea Direcției de spectacole din Ministerul Artelor & începe lucrul la Legea Teatrelor, însă directoratul său este foarte scurt, iar legea care se va promulga practic va nenoroci industria teatrului independent. Instaurarea comunismului vine odată cu naționalizarea companiilor private. Un moment dramatic al teatrului românesc în care actorii sunt obligați să aparțină unui teatru de stat sau de... nimic. Lenin afirma că: "Valorile culturale fac obiectul naționalizărilor". Mărioara Voiculescu, replicînd ritos: „Pâine de la comuniști nu mănînc!", iese din scenă definitiv. Câtă durere, cât tupeu, câtă tărie.

Unul din cei mai vitregiți patrimonial & financiar este Liviu Ciulei care tocmai primise cadou de la tatăl său, mare constructor, cele două săli ale Teatrului Odeon. Notoriul artist de mai târziu rămâne fără teatrul său, la propriu. Cu alte cuvinte, statul român le fura actorilor independenți scenele de sub coturni. Teatrul Mic al Eugeniei Zaharia este transformat în sală de ședințe, Teatrul Victoria, al companiei Leny Caler - George Vraca, de la Cercul Militar, este desființat şi el. Teatrul Odeon, devine Teatrul Nottara, Teatrul Muncă & Lumină al lui Victor Ion Popa, la fel ca & Teatrul Nostru, de sub conducerea Dinei Cocea, se închid iar Teatrul Atheneului, condus de Puia Ionescu, devine sală de cursuri a Conservatorului de Artă Dramatică.

Un caz special îl reprezintă trupa de actori evrei concediați de către legislația antisemită din Teatrul Evreiesc, ba mai mult decât atât, legea interzice & reprezentațiile în limba idiş. Trupa se refugiază la Teatrul Baraşeum unde va continua să joace în limba română. În 1945 după tăvălugul războiului se înființează „Teatrul Ikuf" al Asociației Culturale Evreieşti. Madama Bulandra, grav certată cu guvernul legionar, (care-i pusese lacătul pe cortină în 1941) primeşte, direct de la Gh. Gheorghiu Dej, direcția Teatrului Muncipal. În fapt, majoritatea oamenilor de teatru, cu sau fără studii, devin salariați la stat. În 1947 intră în vigoare noua lege a teatrelor, se înființează Consiliul Superior al Literaturii Dramatice şi al Creației Muzicale & are loc debutul ideologizării teatrului românesc care devine, vai de el, proletcultist. Se închid cortinele vişinii ale teatrelor independente & se deschid larg cortinele de culoarea roşu rusesc ale teatrelor aflate în subordinea statului. Unul naşte, altul moare. Pentru teatrul independent restul e tăcere pentru următorii 42 de ani, când fenomenul reînvie.

TEATRUL INDEPENDENT POST-DECEMBRIST

Prima scenă independentă, liberă de comunism poartă numele de Teatrul Levant înființat de actrița Valeria Seciu în 1990. În 1992 apare „Trupa pe Butoaie" condusă de directorul de scenă Victor Ioan Frunză mai întâi la Târgu-Mureș iar ulterior la București. Mai apoi la Cluj, în 2003, la inițiativa lui Cristi Nedea apare „Teatrul Imposibil", în 2004 la Târgu-Mureș Nicu Mihoc înființează „Teatru 74", iar Christian Theodor Popescu compania „777" la București, toate teatre care în prezent nu mai sunt active. În 1995 apare Teatrul Fără Frontiere, în 1997 apare în București Teatrul Luni de la Green Hours , iar în 1998 alte 3 teatre dintre care doar unul cu sală permanentă, Teatrul ACT, precum & Teatrul Inexistent care, în virtutea numelui, astăzi nu mai există. În anul 1999 Chris Simion înființează Compania de Teatru D'aya. În ultimii 20 de ani apar teatre precum: Point, Recul, Lightwave Theatre Company, WASP, Linotip, Teatrul în culise, Teatrul Elisabeta la București, Yorick Studio, Macaz Teatru COOP, Teatru Coquette, 3G Szinhaz la Tîrgu Mureș, Varoterem Projekt, ZUG, Shoshin, CreateActEnjoy, Colectiv A, Maidan la Cluj.Vieți scurte au avut La Scena, Teatrul Mignon, Teatrul Ararat din Baia Mare, Stage din Craiova, Electric Theatre din Timișoara, dar propun să vorbim în paginile următoare despre cei care (încă mai) există acum.

LEGEA TEATRELOR INDEPENDENTE

Așa ceva nu există. Teatrul independent românesc nu are (încă) o lege a lui. Se chinuie să o aibă încă din 1913 când a fost omis, ba mai rău, legea din 1947 interzicându-l complet. În 2007 Demeter Andras Istvan, secretar de stat în Ministerul Culturii, lucrează la un proiect de lege a teatrelor care să includă & companiile private. Demeter acuza învechit caduca lege sovietică ce a comis nedreptăți la nivelul recunoașterii profesionale & al remunerării. Legea, care presupunea pentru independenți câteva facilități fiscale, scutiri de impozite pe clădiri, bani de întreținere, nu trece.

TEATRUL INDEPENDENT RECENT & EXISTENT

În 2013 are loc prima ediție a Festivalului Național de Teatru Independent de la București, organizat de Teatrul Godot. De asemenea apar, atât la București cât & în țară festivaluri dedicate exclusiv teatrului independent.

În 2016 se înființează Asociația Teatrelor Independente care, printre altele, are ca scop modificarea legii teatrelor. Asociația face câteva demersuri la Ministerul Culturii & în Senatul României, dar desele schimbări de miniștri fac ca situația să rămână neschimbată până în prezent, indiferența nefăcând nici o diferență. Așadar, 0 deferență pentru independență.

În anul 2015, Ion Caramitru, directorul TNB & președintele UNITER, afirmă că: "Acești tineri numiți independenți sunt, de fapt, șomeri." Voi lăsa două rânduri pauză neștiind ce să adaug.

Rândul 1.

Rândul 2.

Bun, să revenim.Vă propunem ca în cele ce urmează să faceți cunoștință cu teatrele independente care șomează pe propriile scene, teatre pe care statul român se încăpățînează să refuze să le recunoască. Această scurtă & condensată istorie a teatrului independent românesc este doar o scurtă trecere în revistă a unui fenomen atât de efemer, neglijat dar aplaudat. Nu în ultimul rând să nu uităm că:

Conform DEXONLINE

INDEPENDÉNT, -Ă,

independenți, -te, adj. 1. Care nu depinde de cineva sau de ceva; (despre un popor, un stat) care se bucură de independență, liber, autonom. ◊ Loc. prep. Independent de... = fără a ține seamă de..., indiferent de... 2. (Despre oameni și manifestările lor) Care se bizuie pe puterile proprii, cu inițiativă personală. – Din fr. indépendant.

EN The tragic and tempestuous history of the Romanian independent theater

The traditional mask dances and festivals are referred to as the first independent (free) theater forms. The mask plays, yet again, a big but different role in the independent theater's history. For small independent theaters in Romania the pandemic can mean the end, without official support from the state. This issue of the fanzine is meant to make a plea to the local and national authorities in order to save independent theaters.

DE Die tragische und stürmische Geschichte des rumänischen unabhängigen Theaters

Die traditionellen Maskentänze und –feste werden als die ersten unabhängigen (freien) Theaterformen bezeichnet. Die Maske spielt heutzutage wieder eine wichtige Rolle in der Geschichte des unabhängigen Theaters.

HU A független román színház tragikus és hányattatott története

Ha mégoly hihetetlen is, a román színház szabadnak született. A XVI. század mágikus-maszkos játékaitól kezdődően egészen az első állami színház megalapításáig (1852) a történelem valamennyi korszaka kitermelte a maga független (anyagilag értsd: nem támogatott) színházi társulatait. Az 1948-ban kezdődő államosítással az egyéni kezdeményezésű színházi vállalkozásokat a berendezkedő kommunista rendszer vagy saját ellenőrzése alá vonta, vagy egyszerűen felszámolta. A rendszer bukása után egyremásra jelentek meg újra a független társulatok, a sajátos működési formájukat szabályozó, netán segítő törvény azonban a mai napig nem született meg.

Teatre independente

Vă propunem ca în cele ce urmează să faceți cunoștință cu teatrele independente, teatre pe care statul român le lasă să funcționeze într-o realitate paralelă cu cea a instituțiilor publice de cultură. Și totuși, ele se încăpățânează să existe, deseori cu rezultate remarcabile.

1. AUĂLEU

este o antrepriză artistică autonomă înființată în 2005 în garajul și curtea unei case la periferia artei și a orașului Timișoara. În 15 ani de existență, trupa a jucat spectacole & a produs diverse evenimente culturale în case părăsite, bodegi, cluburi, beciuri, sub poduri, în corturi militare, piețe, hoteluri, pe scene improvizate, prin parcuri, în penitenciare, prin majoritatea orașelor țării & prin Europa.

Auăleu produce un spectacol anual și joacă (într-o casă veche care găzduiește de asemenea cafeneaua Scârț Loc Lejer și Muzeul Consumatorului Comunist) într-o cameră de 25 mp pentru 30 de spectatori, o medie de 150 de spectacole pe an cu casa închisă, fără reclamă (cel mai vechi show se joacă de peste 14 ani și are peste 250 de reprezentații).

Prețul biletelor de la Auăleu a fost decis de către public, iar parte din recuzitele, decorurile și costumele ce apar în spectacole sunt donate de către spectatori sau sunt recuperate prin metode neortodoxe. Auăleu nu lucrează cu banii statului.

Auăleu este o trupă stabilă de 7 actori, 7 muzicieni, 1 dramaturg, 8 recuziteri, 3 plasatoare, 9 mașiniști, 2 sunetiști, 3 luminiști, 2 costumieri, 4 cabiniere, 2 vânzători de bilete, 5 șoferi, 2 regizori tehnici, 1 p.r.-ist, 1 director de scenă și 10 directori. Aceste 67 de posturi sunt ocupate de 10 oameni: Ioan Codrea, Marian Pîrvulescu, Ovidiu Mihăiță, Armand Iftode, Laurențiu Bănescu, Christine Cizmaş, Jasmina Mitrici, Norbert Lovasz, Sol Faur & Andrei Racolța.

În anul 2015 Asociația Culturală Auăleu deschide Muzeul Consumatorului Comunist, primul muzeu de acest fel din estul Europei, cu resurse proprii după o perioadă de pregătire de cinci ani.În scurt timp muzeul devine un punct de atracție major pe harta orașului Timișoara datorită caracterului unic dar și a faptului că accesul publicului este liber iar interacțiunea vizitator-exponat nu este îngrădită sub nicio formă.

Pe parcursul anilor Asociația Culturală Auăleu a produs și a coprodus numeroase evenimente culturale, concerte, premiere, spectacole, expoziții, festivaluri șamd. În prezent această asociație este parteneră în două proiecte majore ale Asociației 2021 Timișoara Capitală Europeană a Culturii. În anul 2017 Asociația Culturală Auăleu câștigă fără să vrea premiul AFCN pentru antreprenoriat cultural.

2. Centrul de Teatru Educațional Replika

– Dornici să adauge un nivel educațional spectacolelor pe care le creau, multe dintre ele cu sau pentru copii și adolescenți, un grup de creatori specializați în teatrul pentru tineret, Mihaela Michailov, Radu Apostol, Mihaela Rădescu, Viorel Cojanu, Gabi Albu – au fondat în 2011 Asociația Culturală Replika. Au găsit – cu greu! – un spațiu a cărui chirie și-o permiteau, au investit în el multă muncă, bani personali și obiecte donate de la prieteni, de la reflectoare și covoare de scenă până la scaune și au deschis împreună un nou spațiu independent cu 64 de locuri, cu convingerea că vor face un ”teatru prin care participanții se educă reciproc, în spiritul creativității, spontaneității, respectului implicării indiviuale și de grup, schimbului de idei și întrebări, pentru a construi împreună acțiuni de reprezentare colectivă.” După nici doi ani a fost nevoie de o campanie de strângere de fonduri ca să repare acoperișul spațiului, de care proprietarul nu se îngrijea. La Replika accesul este gratuit, nu se vând bilete, pentru ca spectacolele să poată fi văzute și de cei care nu și-ar permite altfel mersul la teatru. În 2018 au primit Premiul British Council ”pentru sprijinirea incluziunii sociale și încurajarea implicării civice”. După sute de spectacole și evenimente produse și găzduite aici, în 2020 Replika a fost mai mult închis, la fel ca școlile. Unde ne pleacă educația în vremuri de pandemie?

3. Teatrul Luni de la Green Hours

– Unul dintre primele spații independente de teatru din București, Teatrul Luni de la Green Hours a constituit platforma de lansare pentru generația teatrală post-revoluționară, astăzi în prim plan, dar care nu a aterizat pe scenele oficiale din neant sau direct din școală, așa cum ne-am putea imagina. Au trecut mai întâi pe mica scenă de la Green Hours și Radu Afrim, și Gianina Cărbunariu, și Peca Ștefan și Ana Mărgineanu și Florin Piersic jr. și Ada Milea și o mulțime de actori de toate vârstele, dintre care unii se mai întorc și azi câteodată, măcar din nostalgie. Creat de Voicu Rădescu în tumultul începutului decadei 9, Teatrul Luni a avut un parcurs când fulminant, când aproape de dispariție, cu greutăți ținând de spațiul în care își desfășoară activitatea și de partea comercială a acestei activități, dar el rămâne în conștiința spectatorilor post-decembriști drept Kilometrul Zero al teatrului independent din România.

4. Teatrul Act

Creat în 1998 în subsolul insalubru al unei clădiri vechi de pe Calea Victoriei, unde ziariștii au fost invitați de actorul Marcel Iureș purtând o cască de constructor pe cap. Marcel Iureș s-a aliat cu regizorii Mihai Mănițiu și Alexandru Dabija, ultimii doi foști colegi de la regie, pentru a pune bazele ACT, care s-a bazat la început pe dorința, rară la noi, de reconectare la tradiția unui teatru laborator, în care artiștii să-și permită să experimenteze și să atragă atenția unui nou public, un public altfel. A trecut apoi prin faza descoperirii de noi texte contemporane, prin colaborarea cu actrița și profesoara Mihaela Sîrbu, care conduce Fundația Teatrul Fără Frontiere, producătoare a unor spectacole remarcabile jucate la ACT cu noi piese americane și nu numai. În ultimii ani, Marcel Iureș și Alexandru Dabija au pus bazele unui duo redutabil care s-a concentrat asupra unor povești lui Creangă, aduse cu succes în contemporaneitate, de la *Capra cu trei iezi* sau *Dănilă Prepelac* sau *Ivan Turbincă*, dar și o variantă scurtă a *Moromeților*, un scenariu de Cătălin Ștefănescu, alt colaborator constant al teatrului. În 2018 Teatrul ACT, devenit între timp instituție de interes public, a marcat aniversarea de 20 de ani prin lansarea unui album retrospectiv care fixează în memorie istoria unuia dintre primele teatre independente de la noi.

5.Teatrul de Artă București

- o mână de artiști tineri, convinși că arta poate vindeca societăți și hotărâți să te facă să-ți pui întrebări. După propria lor definiție, Teatrul de Artă București este o companie înființată în 2010, 100% independentă, care se susține din fonduri proprii, fără vreun buget alocat de la stat. În 2012, teatrul și-a amenajat propria sală de spectacole, în București, în spațiul din strada Sfântul Ștefan nr. 21, în care, până nu demult fuseseră, pe rând, un grajd, o fabrică și un depozit insalubru. De opt ani, Teatrul de Artă București are stagiuni proprii, găzduiește festivaluri de teatru și joacă în festivaluri, este invitat la festivaluri internaționale, susține cursuri de dezvoltare personală prin teatru, sădește emoție, încredere și bine. Este primul teatru independent din România care a câștigat un Grand Prix Internațional - Marele premiu pentru Cel mai bun spectacol, la Festivalul Internațional de Dramaturgie Contemporană Kolyada Plays, Ekaterinburg, Rusia.

6. Reactor

de creație și experiment din Cluj. Înființat în 2014, Reactor de creație și experiment din Cluj și-a crescut treptat aspirațiile și proiectele, majoritatea axate pe sprijinul tinerilor artiști (Fresh Start – rezidențe de creație) și a dramaturgiei contemporane (Drama 5 – rezidențe de scriere dramatică), dar și pe dezvoltarea publicului (Teen Spirit, platformă dedicată adolescenților) sau pe punerea în discuție a unor teme actuale (Reactor Social).

O altă platformă importantă a spațiului este MiniReactor, care propune săptămână de săptămână un program de spectacole, ateliere și alte activități pentru cei mai mici dintre locuitorii Clujului. Deshiderea către oameni și idei au transformat Reactorul într-un catalizator al energiilor creative clujene, un loc care nu îngrădește libertatea de expresie și care încurajează experimentul artistic.

7. unteatru

Deși își scriu numele cu literă mică, se luptă pentru Performanță cu literă mare. Cel mai mic teatru de artă din țară, cu cele mai multe vedete care joacă pe cele două scene ale sale (mici și ele), unteatru are deja faima unui „Bulandra independent", calitate pe care cei doi regizori care l-au fondat, Andreea și Andrei Grosu încearcă să o dea și spectacolelor montate de ei în teatre de stat. unteatru a început în iulie 2010 într-o clădire în semi-ruină din spatele vechiului CEC din Calea Victoriei și s-a mutat între timp în spațiul unei foste întreprinderi din strada Sfinții Apostoli 44. Ce spun ei despre ei ? "Trăsătura care conferă unicitate proiectului nostru este obiectivul exclusiv cultural de la care nu ne abatem: UNTEATRU nu servește scopurilor comerciale, nu se supune conceptului de teatru comercial. El funcționează ca vitrină în care produsul cultural devine exponat iar spectatorul vizitator. Suntem un teatru-gazdă care își dorește vizibilitatea și promovarea tânărului artist pentru care pătrunderea într-un sistem este foarte dificilă."

8. Teatrul Apollo 111

s-a deschis la finele anului 2016 cu un program ambițios din care făceau parte proiectele teatrale ale unor regizori de film, primul dintre aceștia fiind Radu Jude cu spectacolul *Ali: frica mănâncă sufletul*, jucat timp de 6 săptămâni. Ideea inițială a noilor producători era ca fiecare spectacol să se joace un timp limitat, după modelul pieței independente occidentale, însă obișnuința repertoriului fix de la noi s-a dovedit mai puternică. Asta nu a împiedicat Teatrul Apollo 111 să continue investiția în tinere talente, ceea ce a generat noi spectacole de succes, printre care *Medeea s Boys*, în regia lui Andrei Măjeri sau *Taximetriști*, scris și regizat de Bogdan Thedor Olteanu, spectacole invitate în festivaluri din toată țara. La Apollo 111 se organizau până la începerea pandemiei petreceri tematice și funcționa un bar ce devenise loc de întâlnire pentru noile generații, contribuind esențial la veniturile teatrului. Stop cadru 2020: barul s-a închis, petrecerile au dispărut, spectacolele nu se mai pot programa, un întreg ecosistem, comunitatea Apollo 111 s-a disipat.

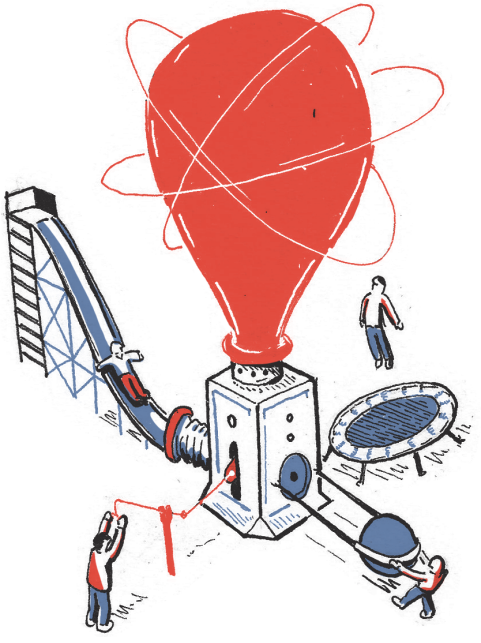

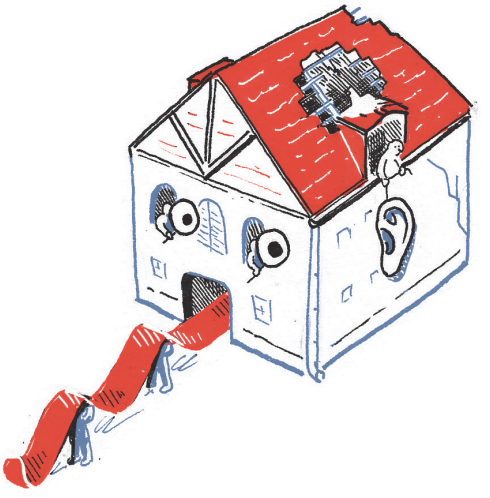

9. Teatru FiX

este un teatru independent care activează în Iași din 2012, însă „certificatul de naștere” al FiXului datează din noiembrie 2011. În primii 5 ani acesta a funcționat în centrul Iașiului, în subsolul de pe strada Cuza Vodă nr. 10. În noiembrie 2017 și-a mutat sediul la periferia Iașiului, într-o fostă fabrică de mobilă care ar fi trebuit să devină un centru de artă contemporană. N-a fost să fie și după doi ani, în noiembrie 2019 Teatru FiX și-a închis porțile de tot. Porțile unui spațiu fizic. Dar cum FiX-ul a devenit mod de viață pentru o mână de oameni, acesta își continuă proiectele, la foc mic, din camera de la etajul 4 a unui apartament care îi este și sediu social: adresa din buletin, cum s-ar zice.

Teatru FiX este o platformă care încurajează cercetarea și experimentul în domeniul artelor performative și își conturează existența pe baza întâlnirilor dintre oameni, dintre artiști din diverse domenii, întâlniri generatoare de echipe creatoare.

10. BIS Teatru

este o companie independentă din Sibiu, România, înființată oficial în anul 2009. Din 2011 organizează Festivalul 25 DE ORE DE TEATRU NON-STOP, un maraton al teatrelor independente, iar din 2015 proiectul comunitar „Teatrul din Cartier”. Festivalul a ajuns anul acesta la a X-a ediție. BIS Teatru dispune de un spațiu de spectacole propriu, în aer liber, unde vara au loc spectacole, concerte ateliere: GRĂDINA BIS. Compania are o trupă de actori și un repertoriu propriu de spectacole.

În perioada iunie-octombrie 2020, în condiții de pandemie, compania a scos cinci premiere și a susținut 39 de reprezentații în Grădina BIS și 21 de reprezentații în alte spații din Sibiu și din țară.

11. Teatrul Apropo

Este unul dintre cele două proiecte esențiale ale Asociației TEATRUL.RO, organizație culturală înființată în 2006, la inițiativa câtorva tineri creatori din zona artelor spectacolului, alături de Festivalul Bucharest Fringe – Maratonul Teatrului Independent, unul din cele mai mari festivaluri de teatru independent din România. Misiunea Asociației TEATRUL.RO, așa cum o definesc fondatorii ei "este de a realiza proiecte excepționale în domeniul artelor spectacolului, în spații și contexte neconvenționale, de a promova generația tânără de artiști români și de a-i pune în dialog cu publicul tânăr, de a educa prin teatru generații noi de spectatori, de a pune în discuție prin intermediul dramaturgiei contemporane problemele arzătoare ale artiștilor și ale publicului."

Povestea Teatrului Apropo a început cu Radu Popescu. După nouă ani de medicină și-a luat „inima în dinți" și și-a urmat visul de a deveni dramaturg și regizor de teatru. Din 2010 până acum Radu Popescu a ajuns unul dintre cei mai premiați dramaturgi contemporani români, având în palmares peste 13 texte premiate, publicate și/sau produse și 8 premii naționale și internaționale pentru dramaturgie. În toamna anului 2018 Teatrul Apropo și-a redeschis porțile în cartierul industrial și de business Pipera, fiind singura alternativă culturală independentă care a pus în practică obiectivul descentralizării vieții culturale fixat prin Strategia Culturală a Municipiului București 2016-2021.

12. Teatrul Grivița

Împreună cu scriitorul francez Pascal Bruckner, Chris Simion - Mercurian înființează în 1999 Compania de teatru D'Aya" cu care a fost invitată în cele mai importante festivaluri de teatru independent și a primit numeroase premii. În 2008 a inițiat Festivalul Internațional de Teatru Independent Undercloud aflat anul acesta la cea de a XIII-a ediție. În 2016 a vândut casa bunicii sale și din banii câștigati a cumpărat terenul din Calea Griviței 53, locul unde și-a propus să ridice primul teatru construit împreună. În 2017 a pornit campania de strângere de fonduri și a pus în vânzare bucăți din viitorul teatru: cărămizi, ferestre, scaune, garderobă, uși etc. Proiectul de arhitectură al teatrului Grivița 53 a câștigat în 2017 a fost premiat la Gala Lafarge Holcim Award, una din cele mai importante întâlniri de arhitectură sustenabilă din Europa. Grivița 53 - primul teatru construit împreună oferă șansa celor care donează să devină fondatori. Detalii despre proiect și despre demersul artistic pe www.grivița53.ro

13. Teatrul Logos:

Înființată în anul 1998, Fundația Cultural-Umanitară Teatrul Logos are ca scop principal realizarea de spectacole, cursuri de arta vorbirii și actorie, cu accent special pe cultivarea „stilului", a „formei obiectivate" după principiile artistice și spirituale ale teatrului grecesc antic misterial, - tragedie și comedie – reevaluate pentru timpurile noastre de Rudolf Steiner, și cu accent deosebit pe experimentarea valabilității acestor principii pentru astăzi.

Fundația este reprezentată de domnul Oswald Gayer, actor şi regizor cu o bogată experienţă teatrală în România, Germania, Austria, Elveția şi S.U.A., chiar şi în crearea de teatre independente - împreună cu alți artiști, a pus deja bazele a două teatre independente în Germania Teatrul în cub la München şi Teatrul ProLogos la Viena. www.teatrullogos.ro

14. Asociația Arte dell'Anima

promovează teatrul, muzica și artele vizuale. Scopul principal al asociației este promovarea, încurajarea și susținerea tinerilor artiști, precum și încurajarea accesului generalizat și echilibrat la cultură. Asociația a organizat timp de șapte ediții Concursul Anima pentru societate, în urma căruia a produs șapte din cele douăsprezece spectacole. Spectacolele Teatrului Arte dell'Anima au fost selecționate în peste 20 festivaluri naționale și au fost inclus în programul spectacolelor din perioada „Școala Altfel".

De asemenea, în anul 2015, a deschis Școala de Teatru Arte dell'Anima, la care până în prezent au fost înscriși peste 200 de copii, cu vârste cuprinse între 3 și 18 ani. Profesorii de la Teatrul Arte dell'Anima lucrează cu cei mici, respectiv cei aflați la vârsta adolescenței, prin intermediul nenumăratelor jocuri și exerciții teatrale pentru a-i ajuta să descopere cât mai bine atât lumea din jurul lor, cât și pe ei înșiși.

În acest moment, Teatrul Arte dell'Anima are deja douăsprezece producții proprii și găzduiește spectacole ale artiștilor tineri, spectacole de licență sau master din cadrul universităților de profil, conferințe, expoziții, workshop-uri, etc.

15. Godot Cafe Teatru

a fost înființat in anul 2010 de către actorul George Remeş, cel care va rămâne managerul teatrului până la în octombrie 2018 când teatrul este închis din cauza bulinei roşii pe care o poartă clădirea de pe strada Blănari unde acesta funcționa. La Godot au jucat de-a lungul anilor peste 300 de actori, unii dintre ei actori de primă mână a scenei româneşti. În medie, la Godot se jucau 15 spectacole pe săptămână, un matineu şi câte două seara în sala de 150 de locuri dispuse la mese. Un lucru inedit este faptul că începând cu anul 2015 spectacolele de la Godot vând mai multe bilete decât unele teatre bucureştene de stat. În prezent, teatrul este încă în proces de relocare, prelungit din cauza pandemiei.

16. Teatrul Fără Frontiere

Înființat în stagiunea 1996-1997 de către actrița și profesoara de actorie Mihaela Sîrbu, Teatrul Fără Frontiere a produs de-a lungul timpului în premieră unele dintre cele mai importante piese contemporane traduse din engleză și germană, printre care *Forma lucrurilor* sau *Bash*. O trilogie contemporană de Neil LaBute. Neavând un sediu, TFF și-a jucat spectacolele la Teatrul Act, dar și în turneu în țară și în toate festivalurile de teatru de la noi, implicând în producțiile sale cei mai buni tineri actori, azi vedete ale scenei românești. Pe lângă spectacole cu piese traduse în premieră, TFF a produs și o serie de masterclass-uri cu nume cheie ale teatrului mondial, de întâlnirea cu aceștia beneficiind mai multe generații de studenți la actorie.

Stimată Doamnă, Stimate Domn

acum că fenomenul teatral independent din România este în sfârșit "arhivat" în paginile acestui fanzin, într-o prezentare succintă, de la foarte timpuriile sale începuturi până acum, în toamna anului 2020, în plină pandemie considerăm că a sosit vremea să nu mai lăsăm timpul să treacă.

Așa cum am spus & în paginile anterioare, istoria teatrului independent românesc începe cu măști & ar putea sfârși la fel chiar în următoarele luni, tot cu măști, asta fiindcă parte din teatrele prezentate întâmpină dificultăți foarte, foarte mari în gestionarea sălilor în care își desfășoară activitatea, spații care cel mai adesea sunt închiriate. S-a investit enorm în aceste săli, de cele mai multe ori din fonduri private, s-a investit în renovări, scenotehnică, instalații, scaune, în imagine, în tot ce e nevoie ca un teatru să funcționeze & nu sunt puține aceste lucruri, dar mai presus de orice s-a investit de fapt în cultura noastră comună. Vorbim despre o investiție privată pe termen lung a unor oameni care au ales să își profeseze meseria în mediul independent aducând, nu de puține ori, plus valoare orașelor în care își desfășoară activitatea. România, din varii motive, are un număr foarte mic de teatre independente comparativ cu alte state europene, iar acum numărul lor ar putea scădea drastic fiindcă odată închise aceste teatre nu vor mai avea forța necesară să se relocheze, costurile fiind enorme, mult peste puterile unui teatru independent deja adâncit în datorii.

Au trecut deja 9 luni în care aceste teatre au fost închise & probabil că va mai trece mult timp până când vor putea fi redeschise, însă chiriile, utilitățile & facturile trebuiesc plătite, iar personalul la fel. Până în luna martie a acestui an, la debutul pandemiei în țară, toate aceste teatre erau pe o linie de plutire mai mult sau mai puțin constantă însă acum marea lor majoritate are nevoie de ajutor, un ajutor real, susținut, solid.

Așadar, stimată cititoare, stimate cititorule, indiferent că sunteți Prim Ministru, Ministru al Culturii sau Ministru al Finanțelor, Primar, Prefect, Director de multinațională sau Director de bancă, patron sau simplu om, acum este momentul să vă protejați artiștii, arta lor & viitorul nostru al tuturor. Acum.

EN Letter

There have been nine months already since the independent theaters closed. But meanwhile the bills had to be paid. The independent theater sector needs our support. Now.

DE Brief

Es sind schon neun Monate vorbei, seitdem die unabhängigen Theater geschlossen sind. Inzwischen aber mussten die Rechnungen weiterhin bezahlt werden. Der unabhängige Theatersektor braucht unsere Unterstützung. Jetzt.

HU Tisztelt Olvaso!

Kezdetekor a román független színház maszkot viselt, ahogy teszi most is, a világjárvány kellős közepén, ám ez a maszk ezúttal végzetes lehet számára. Az eddig is létfenntartásért dolgozó, magánvagyonokból, pályázatokból felépített független társulatok immár több mint 9 hónapja zárva tartanak, és valós, kézzelfogható segítségre van szükségük – a képviselőktől az egyszerű emberekig – bárki részéről ahhoz, hogy egyáltalán majd újra kinyithassanak.

Anunț Dramatic

Stimați prieteni, onorat public, dragi cetățeni, colectivul operațiunii „Teatrul ca Rezistență”, care își propune să documenteze activitatea teatrală a orașului Timișoara din intervalul anilor ’60-’90 în raport cu cetățenii urbei, a început campania de colectare a materialelor de interes. Astfel încât vă rugăm arzător ca în cazul în care posedați afișe de teatru, caiete-program, bilete, invitații, pliante, reviste, fotografii, felurite materiale publicitare, bilețele, povești sau simple amintiri, a le preda de urgență cu titlu de împrumut colectivului mai sus amintit.
Vă așteptăm cu ele la sediul Muzeului Consumatorului Comunist, Strada Arhitect László Székely 1, Timișoara. Aceste materiale odată colectate vor fi arhivate & date spre publicare (împreună cu poveștile ce le însoțesc) spre folosul obștesc, după care se vor întoarce la proprietari.

NOTA BENE

Nu vă prefaceți cum că nu ați poseda asemenea lucruri. Cotrobăiți, răscoliți, săpați cu atenție sporită prin sertarele cu amintiri, cutii de zestre, poduri, beciuri sau pe sub borcanele din șpaisuri. COMORILE SUNT ACOLO!

Cu deosebită considerațiune,
Colectivul ”Teatrul ca Rezistență”

TEATRUL CA REZISTENȚĂ

CRISTINA MODREANU curatoare și lider de proiect
OVIDIU MIHĂIȚĂ co-curator
IOANA GONȚEA asistent de cercetare
LUCIAN POPOVICI grafică și ilustrații
ILINCA URMUZACHE coordonator promovare
ALEXANDRA PASCU traduceri
FRANCISKA KERESZTEZ traduceri

Teatrul ca oglindă a societății

"Teatrul ca Rezistență" este un proiect realizat de Asociația Timișoara 2021 – Capitală Europeană a Culturii, parte a proiectului Heritage Contact Zone, co-finanțat prin programul Europa Creativă, cu sprijinul Primăriei Municipiului Timișoara și al Consiliului Local, prin intermediul programului cultural prioritar "Timișoara, Capitală Europeană a Culturii 2021", parte a Programului Cultural TM2021 din anul 2020.

Timișoara este marcată de rolul ei în Revoluția din 1989 Curajul arătat în timpul acelei perioade intense care a costat multe vieți subliniază rezistența oamenilor deciși să se schimbe, în ciuda riscurilor. Orașul a generat de unul singur o energie care a generat schimbarea, redefinind România de azi.

Ce rol au jucat teatrele în inițierea acestei schimbări? Cum a fost reflectată rezistența democratică în acțiunile și repertoriile teatrelor, atâta înainte, cât și după Revoluție?

Acestea sunt întrebări importante pentru a putea lua pulsul atât al trecutului cât și al viitorului peisaj cultural.

Teatrul ca Rezistență este un proiect esențial din încercarea noastră de a face o legătură între cercetarea istorică și cultura contemporană. Europa are nevoie și ea să-și înțeleagă trecutul. Timișoara a jucat un rol uriaș în valul care a transformat acest continent pentru totdeauna.

Așadar, bazându-ne pe competența partenerilor noștri, să înțelegem mai bine felul în care creatorii de teatru au participat – sau nu – la destinul orașului nostru, al țării și al Europei. Numai înțelegând trecutul putem construi viitorul.

Theater as a mirror of society

Asociația Timișoara 2021 - Capitală Europeană a Culturii (ATCEC) was set up in 2011 with the aim of preparing the candidacy of Timișoara to the title of European Capital of Culture (ECOC). After winning the title, in 2016, ATCEC has focused on preparing the financial and legislative framework that would allow the development, planning and implementation of the Cultural Programme according to the Bid Book.

Values of the organization: valorization of the multicultural and contested heritage of the city, community participation and audience engagement, supporting cultural innovation, stimulating citizens´ interest in the European values; transparency, inclusiveness of vulnerable groups.

The pandemics triggered the postponement of Timisoara European Capital of Culture by two years, to 2023. The official decision of the European authorities is expected to be published in the Official Journal of the EU end of October/beginning of November 2020. The current Cultural Programme will be then recalibrated in order to reflect the new calendar of implementation and the ongoing societal transformations.

TEATRUL CA REZISTENȚĂ

2023 Timișoara 2021 Capitală Europeană a Culturii

CAPITALĂ EUROPEANĂ A CULTURII

Heritage Contact Zone

Co-funded by the Creative Europe Programme of the European Union

2018 EUROPEAN YEAR OF CULTURAL HERITAGE #EuropeForCulture

Primăria Municipiului Timișoara

Partener

AUĂLEU

Colaboratori

teatrul național timișoara

TEATRUL MAGHIAR DE STAT CSIKY GERGELY ÁLLAMI MAGYAR SZÍNHÁZ TIMIŞOARA | TIMEŞVÁR

DEUTSCHES STAATSTHEATER TEMESWAR TEATRUL GERMAN DE STAT TIMIŞOARA

TEATRUL THESPIS

Teatrul MERLIN Timisoara

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru elaborarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare a informațiilor conținute în aceasta.

ROUMANIE ROMÂNIA ROMANIA

CERTIFICAT DE DECES

CERTIFICAT DE DECES / DEATH CERTIFICATE

DATE PRIVIND TEATRUL